

დეა ღვიარებრივ ნეოლით სახად
საქართველო მხრავებადიღი
და ზემოდეს ქართვლის ჩერ—
ხეთი მიღიონ ეპლიო!

საქართველოს ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის
სახელმწიფო კომიტეტს

ჯერ, გარდა სიხარულისა, და, ზოგჯერ, გარდა ცრემლების
გარეშე არ განმიცდია მე შენი გადაცემები!
თანამშრომელთა მშვენებით ხარ დარგულ-დაქარგულია!
რასაც გადმოგვცემ, ჩვენია, რას არა, დაკარგულია!

„ნიანგის“ დავალებით — ზაურ ბოლქვაძე

„ვეზეს ტექირსის“ ერთი სტრიქის დაკითხვისათვის

(კონიექტურა)

ამარტის ფერად შეცვალა ბროლი ცრემლისა ბანამან.
დიდხანს იტირეს ყმამან და მან ქალმან შაოსანამან.

თითოების არ დარჩენილა „ვეზესის ტყაოსნის“ სტროფი, რომ-
ლის სწორი წაკითხვის გამო ფიქრში დამეები არ გათეულიყოს.
ტია-ტია მ კი თხ ვ ე ლ ი ს ყურადღებას გენიალური პოემის ზემოთ
მოტანილ ორ სტრიქონის მიაპყრობს. რაკი სტროფში ქალისა და ქა-
ცის ტირილზეა საუბარი, ეჭვი არაა, აյ უნდა იკითხებოდეს არა
„ამარტი“, არამედ „რვა მარტი“. მაშინ ტექსტი ასეთ სახეს მიიღებს:
რვა მარტის ფერად შეცვალა ბროლი ცრემლისა ბანამან.

დიდხანს იტირეს ყმამან და მან ქალმან შაოსანამან.

მაინც რა ატირებდა ასმათს? კი, ბაზონო, გასაგებია, ქმარი არ
ხარ, მაგრამ მამაკაცი ხომ ბრძანდები?! თანაც რაინდი! ჰოდა, რომ
დაბრუნდი გამოქვებულში ამ რვა მარტს ხელცარიელი, უფრო
სწორედ — ცარი ე ღ-ტარი ე ღ ღ, ვითომ შენი ტირილი ეყოფა
ქალს? რაკი უდაბნო, ვთქვათ, მიხაკი ვერ იშოგე, მაგრამ კუქტუსიც
გაწყდა?! კაქტუსის მოტანას რა თავი უტექიოდა?! მოკლეა, ტექსტის
გამოცევნება შორს წაგვიყვანს! ვიტყვი მარტო იმას, რომ, როგორც
ამას მოტანილი სტრიქონების ახლებური წაკითხვაც აღასტურებს.
რუსთაველის ეპოქაშიც გვარიანი უსიამოვნება მოჭრილა რვა
მარტი! ასმათს რომ ასეთი პრეტენზიები აქვს ტარიელის მიმართ,
რა უნდა ყოფილყო ნესტანის პრეტენზიები! მართალია, ამტე არა-
ფერია პოემაში ნათქვამი, მაგრამ ქითხველები გართ, ბაზონო, ფან-
ტაზია გვაქვს და ვიცით, როგორ გაეხსნათ ქვეტებისტები! მაგალი-
თად, ვითომ არაა საინტერესო ფატმანის სარგამი რომ სახუჭ-
რებას სია? არ იქნებოდა ამ სიაში ვეფხის „დუბლიონება?“ ან იბო-
ლო მარგალიტი? ბროლი ცრემლისა ბანამანი, რომ
წერს პოეტი, ესე იგი ჩესუ რი ბროლიც პერნიდათ როგორმე, არა?

რუსთაველი მშვიდობითაა და, რა ჯანმა კუყითო ახლა
ცოლს?! — მეყოფა ვითომ ამ მოცული ცნული ხუმრიობის პონარარი?

ტია-ტია

ნა. დ. ერისთავისა

უანი ვართ კაცები!

ჩვენს თავზე ბერტყავს უამჩენი, რაც კი თავში საცემი, არც დღე გვაქვს ჩვენი, არც წელი, უმწეობი ვართ კაცები!

ეს საუკუნე — მეოცე — კელავ მატრიარქატს ამევიდრებს, მოსსილი ტვირთი ქალისა ზურგზე ისევ ჩვენ აგვიდეს!

გული ასედება საგულეს, ბოლმა ბოლმაზე ზეინდება, პერსექტივა და პრონოზი კარგს ჩვენ არაფერს გვპირდება!

უნდა ველოდოთ ქალთაგან ჭება-ქესილს და ელვასა, სიტყვა „დე დ ა კ ა ც ს“ სულ მალე მოაცილებენ „, დ ე დ ა ს ა !“

აგვერაძალება სასტიკად (უკლებლივ ყველას ეხება!) ქალისთვის ტან-ფეხ-ჩექმაზე ანგას-პროფილში შეხედვა!..

დაგვრჩება მხოლოდ უფლება წერილობითი მიმართვის, ორ ზედმეტ სიტყვას ვერ ვკადრები, ორი ათასი წლისთვის!

დაგვრჩებით რაკი ამაოდ, დროს ნუ დაგვარგავთ დავაზე, — ღრიალ-ღრიალით გადავალთ სულ მალე მინიკაბაზე!

ძნელი როდია განჭვრეტა, რა სანახავი ვიქწებით, გულამბრითა და მანდილით, — ჩვენი ახალი მზითევით!

გადასვლა ახალ ფორმაზე მოხდება, ალბათ უვადოდ, ახლა ძნელია იმის თქმა, ჩადრით ვივლით თუ უჩადროდ!..

ჩვენს თავზე ბერტყავს გამჩენი, — რაც კი თავში საცემი, — არც დღე გვაქვს ჩვენი, არც წელი, უმწეობი ვართ კაცები!

ღიმილიც, წელიც, სტრიქონიც ფეხებეზ ეგება ქალს მარტო, შენი ლამაზი თვალების ჭირიმე დღეო — რვა მარტო!

ზაზა კაციაზვილი

ე რ თ ი უ გ ი ღ ი !

ართი შვილი ! სჭობდა, ათი გვყოლოდა,
ვიდრე ეს ერთი ! ათ წლომდე ჯამით უნდა სდიო!
მაგისი ჭამა კომედია ! არ სწავლობს კარგად ? —
ტრაგიკომედია ! წავიდა სადმე, დაიგვიანა ? —
დრომა ! განდა ავად ? — ტრაგედია ! ..

ამდენი სპექტაკლის დადგმასთან ერთად,
კვებიც დავდგათ ! გავაჩინოთ ხუთ-ხუთი, ექცე-
სები, შვიდ-შვიდი ! .. გაზრდა ძნელი ? როგორ
გვადრებათ ! მამაკაცები ახლა გაძლიერდნენ :
რეცხავენ თვაიანთი გამოგნილი მანქანებით,
წერნენ მტვერსასრუტით, ალაგებენ .. თუ გა-
ჭირდა, ახლფეხსადგმულ და ახალენამოდგმულ
ბაშვებსაც დაიტვებენ ! მშობელთა კრებებზეც
ასწავლეს სიარული ! ახლანდელ რთულ მოცა-
ნებს მამები უკვე ვეღრი ხსნანი გაძლიერდნენ
ბაშვებიც ! ერთი ეგა : ძუძუს არ აწოვებენ, მა-
გრამ ამას ახლა ზოგიერთი ქალიც თაკილობს.

ტანსაცმელი ? რად უნდა პატარას ახლები ?
ახალმა ნეილონის პერანგმა ქენა იცის, არადა,
ერთი ჭინსის შარგალი, სანამ კარგად გახუნდე-
ბოდეს, ცხრა ბავშვს გზრდის.

სტილონი, დედრონი, პერილონი, კრისტა-
ლონი, კაშმილონი — ნეილონის თოკით მაგა-
რია. ბჟები მამას ფეხსაცმლებს ჩაიცვამენ, გო-
გოები — დედის წინდებს.

ბევრ შვილში, შესაძლოა, ერთი ხულიგანიც
გმოერიოს ! .. რა მერე ?! სხვისი ხულიგანი ვე-
რაფერს დაგაკლებს ! ოჯახი არც ვარგა ერთი

ხულიგანის გარეშე ! საშელი ? ხუთი წლის გაყი-
ნული ხორცი უფრო გემრიელია, ვიდრე ჩვენი
ზოგიერთი ფერმის ახალი ქათმი.

ბინა ? ყოველდღე თითომ რომ იაროს საბინაო
სამართველოში, ისე გაუწყალდებათ გული,
თვითონვე დაგრწყებენ ხვეწნას, რომელ სარ-
თულზე გინდათ ! არადა, ეზობიც დიდია და
ქუჩებიც. რომ გალახოს ვინწერ შენი პარარა,
უფროსი ძმებით დაემუშავა!

უფროსი რომ უმაღლესს დაამთავრებს, კვე-
ლის მაღლა აიყვანი ! დიდი კაცი თუ განდა,
მთლიან უკეთესი : ყველას თანამდებობებს დაუ-
რიგებს ! ქორწილებში დაპატიჟებასაც მოერი-
დებიან, მთელი არმია არ წამოვიდეს. შვილი-
ვით შეერჩება იქ მისატანი ასი მანეთი ! ქელებში
არც უნდა დაპატიჟება : დადე ათი მანეთი, —
იქინებეს ცხრა სული !

ერთი შვილი ?!

რა არის ერთი შვილი ? რაც მაგის განებივრე-
ბაში ხარჯი წაგივა, ით შვილს ეყოფა !

მოწიეთ — მოწიე ! დავლიეთ — დალიეს ! ..
წაგვართვეს ბლუზები, საათები, შარვლები ! ყო-
ველგვარი მაგალითი ჩევნგან აიღეს !

პოდა, ასე : არ უნდა მაგას დიდი დრო და მო-
ფიქრება, — ყველაზე ადვილი და სასიამოვნო
მრავალშვილიანი ოჯახია !

ნელი გულია

ნახ. გ. აბაზიძეს

— მე, გენაცილე, რეს მარტს რჩა შვილით ვხდები ! ..

საჩვენებელი გავევა

ერთხელ მხოლოდ, ისიც ლინიში,
მომეწონა ერთი გოგო, ერთვალები
ტანი — ალვის, თვალი ტრიუმფის
შემიყვარდა, მერე როგორ ! ..

რა არ ვცადე და ვიღონე, —

მასზე ფიქრით ნაწამებმა, —

სულ ერთბაშად დამიმონეს

დეფიციტმა ნაწავებმა ! ..

ვერ გაუსელ თვალთა გიშერს !

ნეტავ, ბიჭმა რა ილონის ?! —

პატარა დავუნიშნე

ბიძახემის ყანის ბოლოს ! ..

თვალს გატაცებდა მთვარის ეშხი,

ვარსკვლავები გვიდგნენ გზირად

და, იქ, სოფლის ხეივნებში,

ვსეირნობდით მე და ცირა ...

სტუდენტობის დადგა ჯერი, —

იმ დღის შიში ახლაც მზარავს, —

როს სოფლიდან სატრფო ჩემი

ქალაქისკენ გაემგზავრა.

მწერდა, ვწერდი... ერთმანეთის

წარმატება გვახარებდა,

მასზე ფიქრში ვათენებდი,

ჩემზე ფიქრში აღამებდა.

ეჭ, სურვილი, მარად მწველი,

თავისთავად მოდის, თურმე ! —

მეც სოფლიდან სანატრელი

სატრფოს ნახვა მოვისურვე:

რვა მარტი და გაზაფხული

მსურდა, ერთად მიმელოცა, —

პირველ ეჭვით დაზაფრული

მის ბინასთან გაეჩნდი როცა, —

დავაჭირე ლილაქს თითო,

გათანგულმა იქაც ეჭვით,

უცებ კარი გაიღო და

ჩემს წინ შედგა ვიღაც ბიჭი...

შემომხედა ისეთ გზნებით,

რომ დამეცა თავზე რეტი! ..

ხელში ეპყრა მოწიწებით

იმპორტული სიგარეტი...

ჩემოდანი რა იხილა,

ახტა-დახტა, გაიხარა,

შარვლიანმა გამილიმა

და ცრემლები გადმოღვარა...

ავით კაფამდე შეკრეპილი

თმა ზაფრანის ფერი ჰქონდა,

ეტყობოლდა, სარვამარტოდ

ამფსონებთან ქეიფობდა.

ფიქრით გაგჰევე სოფლის შარას...

უცებ გული ამიტირდა,

ის ნაცნობ ხმით ატიტინდა:

„არ ინებებთ ჩევნთან შარაფს ?“

ხომ გამართლდა მწველი ეჭვი ?

თქვენ განსაჯეთ დანარჩენი ! ..

ო, ის ქაჯის მსგავსი ბიჭი

თურმე სატრფო იყო ჩემი !

ზღაპარ იყო, ზღაპარ იყო,

სოფლის გოგო საღღა იყო ?

ის ღვთაება სიგარეტის

ბოლთან ერთად გამჭრალიყო...

ალერს ქალის აღარ ვნატრობ, —

ტრფობით სამ წელს წამებული, —

ერთხელ ვნახ ტურფა სატრფო

ქაჯად გადავგარებული...

ეთერ სამხარაძე-ჯლაბაძე

— ეს — ადგან: ააღმი ფალი თე გეორგი, ვერ ხიდა, დედი-
შოგილე რომ დაცდისა?

ლროზე გავუთარი

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦିଲାମ୍ ପାତ୍ର, ୩୬୩ ପିଲାମୁଣ୍ଡଳେ ।

ମେହା ଶ୍ରୀମତୀ ରୂପଲାଲଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ପିଲାଲାଙ୍କ ଶବ୍ଦଗୋପିତା
କେନ୍ଦ୍ରର ଶ୍ରୀମତୀ ଅମୃତାଜାନ୍ମିଳା ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ରୂପଲାଲଙ୍କ ଦାସଙ୍କ
ଦାସଙ୍କ ପିଲାଲାଙ୍କ ଶବ୍ଦଗୋପିତା
କେନ୍ଦ୍ରର ଶ୍ରୀମତୀ ଅମୃତାଜାନ୍ମିଳା ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ରୂପଲାଲଙ୍କ ଦାସଙ୍କ
ଦାସଙ୍କ ପିଲାଲାଙ୍କ ଶବ୍ଦଗୋପିତା

8. ရန်ခုခံမြတ်

କୁତୁଷ ରାଜନୀତି

ମେଲିବାରୀ ପାଇଁ କାହାରେବେଳେ ତାଙ୍କ ଆଜିମଧ୍ୟ ଦିନରେ କାହାରେବେଳେ

କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଦ୍ଵୟାମିଲୁଙ୍କ ହେଉଥିଲୁଣ୍ଡିଲୁ ମଧ୍ୟାବ୍ଦ-ମୌଳିକୀୟରେ
କ୍ଷେତ୍ରରେ (ଶ୍ରେଣୀ) ଲୋକାଳ୍ପନି ଆଶ୍ଵ ଉପରେଇଲୁଁ -
ମୁଖ୍ୟମାନୁଷ୍ଠାନରେ... „ନିର୍ବିଦ୍ଧି“ ମୂଳ୍ୟାଳୋଦିଲୁ ଫଳ୍ୟାବ୍ଦି-
ବାଦ: 1927 ଜୁଲାଇ 14 ମାର୍ଚ୍ଚି 16 ଜୁଲାଇ ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ଏହି ନିର୍ବିଦ୍ଧି
ରେ”

ମେଲ୍ଲାବୁଲ୍ଲୀ ଏକେ ମହାଵରାଣିଙ୍କ ଖିଳୁଳୁଗଠାରୀ
ମେଲ୍ଲାବୁଲ୍ଲୀ ଶ୍ରୀରାଜ ଦା ପାତାଳାମ୍ବନ୍ଦି ମହାଲୋହିନ୍ଦ୍ରାମ୍ବନ୍ଦି
ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କ ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କ ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କ ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କ ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କ
ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କ ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କ ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କ ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କ ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କ

ԵՐԵՎԱՆ ՎՈՎՈՅՑՈՒՅՆ

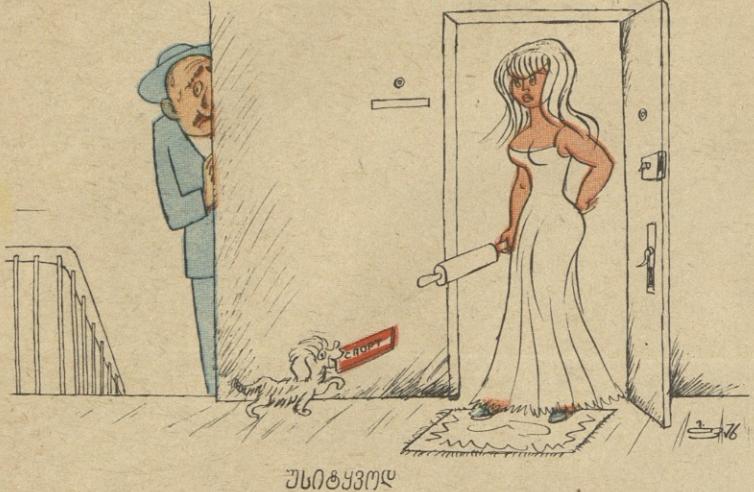
განსწავლულ-განათლებული ქალი ხარ დიდებულოვანი,
მარტინ შენი თომასების დევილი — მოყვავე უმოწოდები...
ქანკულუ წინ საბურძანებელი მორიდე ხარ თოლიმიშვილი, —
ყველას დაშპირარ, მფრიველი, იმედ-ნურის მოთვარი!...
აქეც შენი უავლე, „უნდერული“ ახორავარული
მრავლობინი...
—

შენგან გასწორდეს ყოველი... შეცდომა (სტილისტობანიც!). ხელით საბეჭდი მანქანის ხარ ჰეშმარიტი მკონანი

და თითოეულ ჩემთაგანს გვუსრი თე თაობა შეიძლო კორანი! საქმეთა მსროლელებ „ნაირზებ“ მის ჰერო ღრმო- შემდგენელა -

საქეუფოდ აღიარებულ ბევრ მწერალსა და შემთხვეობის! კალავ გიმეორებ, სოფიო: ხარ მოქართულებ მსოფლიო! მინთა ას სრულობ სტართობო მთავ საძროვეოთს მოვთხინ!

Digitized by srujanika@gmail.com

უსიტყვოლე

საღამი ჩემ ქიდევას!

306 მოთვლის, რამდენი დამე გამოითხებია თეთრად შენზე ფიქრში! სად არ ვიარე, სად არ გეძებე, ვისდა არ ვკითხე შენი ასავალ-დასავალი, მაგრამ ვერა და ვერ ვიპოვე! არ ვიციდი, სად იყავი, სად მენახე! უშენოდ გვატარე ქალთა საერთაშორისო წელი—რვა მარტიც! უველა მიგზავნილა მოლოცვას შენს გარდა! ნუთუ, ვერ ვიპოვი, ნუთუ სამუჯამოდ დაკარგებეჭი, — ვდარდობდი და ერთი წუთითაც არ მასვენებდა შენზე ფიქრი.

და, აი, უველაზე ბედნიერი დილა გათენდა დლეს ჩემთვის: როგორც იქნა, მოგაკვლიე: უკვე ვიცი შენი საცხოვრებელი და სამუშაო ადგილი, სამსახურისა და ბინის მისამართი, ტელეფონის ნომერიც კი!

მორჩა, ჩემი ძვირფასო! დღეიდან ვეღარსად დამემალები და, იმედია, აწი მაინც ვადამიხდი ალიმენტს!..

305 ციცცაპი

ცენოგილი ქართველი მხატვარი ქალი — ელიო მაჟაშვილი — 1926 წლიდან თანამშრომლობს ქურნალ „ნიანგში“. 1974 წელს მოეწყო მისი ნახატების პერსონალური გმოთვენა, რომელმაც დიდი ინტერესი გამოიწვია.

გასულ წელს ელიო მაჟაშვილს საქართველოს სსრ დამსახურებული მხატვრის საპატიო წოდება მიენიჭა.

„ნიანგში“ ჩედაქციის კოლექტივი გულითადად ულოცავს ღვაწლობის წელოვანს და უსურებს ახალ-ახალ შემოქმედებით გამარჯვებებს.

— ეს მოხუცები თუ ახალგაზრდობენ, გარემ ვუხზე იდგნენ!

არაესპარესი „ექსპრესი“

— სოფელში ბატებიანად გაემზავრები, ერთი-ორზე დღე მოუიტავს მშობლებს! — გაულოზუნდა ენა ჩემს მეულლეს. ოჯხის საირკიცის სურვილმა მეუღლესთან შესამტკბლად ალესალი ენა დამიღუმა და ხელანთება-ბავშეებანად ავტოსადგურშა შემიწვა... ლოდინმა რომ გამომწურა, ქმრის სოფელში მიმგალი აგრძობუსის ალა-ბელზე ნაპოვნ სამზარეულო მოგალათდი. ჩემი ყური საიუბილეო საღარის პრეზიდუმის მიკროფონს დაემსგავსა: თქვენ კანდიდატის ენით საუბრობო, ნაღდად გილობრივებათ ჩემინი ჩაით...

— ჩაიში ბევრი საკითხია მეცნიერულად დასაზუსტი გილი! — უბასუხა კანდიდატის ენით მოსაუბრე ახალგაზრდამ.

საწყალი ბაბუაქემის ბაბუა მუდამ იმის ნატრაში აქო, როდის დაგრძოლა შაბათი, რომ ჩაი დაელია; ეს ბაბუა კი ისე შეაწუხა ჩაის სმამ, რომ მეცნიერული პიონორზები დაებადა ტვინის მიძინებულ უქრედებში.

ანაზდად ავტობუსის საბურავები დედალი ხოხობით აკრიახდა, შეჩერდა... ვილაცა დავიძგზავრეთ.

— ბიძიო, რავა ფოსტალიონით ჩერდები ყვილა კართან? — გადარია ყაბალიანიანი.

— მაშ, როგორ? — გაოცდა მძღოლი.

— შაურიანები მაიცე ჩამოგვირიგე, კოპებზე რომ დაგიწებოთ..

— შეეშვი, ხრამში არ გადაგვაგდოს!..

— გამიჩერე, თუ ძმა ხარი..

— რა გერჩინათ ისწითი..

„ეს რა ხალხია ყოველ ოც ნაბიჯზე აჩერებინებენ მაშანას. მაგან მასე, თუ იარა, სმა დღეს კერ ჩაია სოცელში!“ — გავიდიშვრე მე.

— ნუ მაიძულება, ყოველ წუთს გაგახერო! არა მაშის უფლება, დამახარიბებენ! — იცგწება მძღოლო.

გაგიგრინიათ? გინ უგდები ყორს!

— შოვერ, გამიჩერე თეთრ სახლონა! — გასცა „ბრძანება“ ყაბალახიანმა, — მე კორტა ამაყი გაცი გარ და ზოგიერთი გიგი „ასტანოვა-იდან“ ფიხით არ მიერანახალდები სახლში, ჩემი ჭიშკრის პირდაპირ უწდა გააჩერო მაშანა, აბა!

— მე მხოლოდ დანიშნულ ადგილზე მაქვს გაერების უფლება! — თქვა მძღოლმა.

— მე სადაც გატყვი, იქ გამიჩერე, სანამ კისერზე გი თავა გადგას!

— ნუ შემიგალით ხელში, მეც ადგიანი ვარ! რატომ მაიძულებო, არა სურად მოვიჩევე? ეხომ იციოთ, ავტოინსპექცია... — არიარდა მძღოლი.

— უძუდო ძრობა, რომ დგას, იქ შემიჩერე, ნენა! — წიმოღა შაგთაგაფრიანი. მანეანა შეჩერდა.

— აგა, ნენა, უკულო ძროხა?

— რა ვიცი, ბატონ, ჩემქნ იყურებოდა და კუდი კი დაგინახე!

— ხალხნ! გესმითო! გინ შეგვედა ეს უზრდელი?!.

— მე იმ მოსახვევში..

ცისქის გარსევლავი გარგა ნენის მისული იყო, სოფილში ბავშებიანიდან რომ ჩავთოვანებული ავტობუსიდან, რომლის კარიბზე წითელი ასოებია ეწერა: ე ჭაბრე ე ს ი!

ანა დუნდუა
(ქ. ბათუმი)

ეროს ჩივილი

რა ვენა?! რა ვუყო ჩემს თავს?! —

როდემდე ვმაღლო ჭირი:

ადარ ვუყვარგარ ჩემს ქმარს

და ვემზები, როგორც ჩირი!

ის უყვარს ჩემზე მეტად..

(სიყვარულს ვინ დაუშლის?!)

ზომას იცოდეს, ნეტავ,

მან იმის სიყვარულში!

იმაზე ფიქრობს მხოლოდ!

ის ურჩევნია ჩემს თაჭა!

მე კაბა არ მაღირსა,

არც — მაღალყელა ჩემშა!

რა ფულებს აყრის, იციო?

ისე გიშედება მისთვის, —

ჯიბეს უფეხებას, იცის,

მაინც იმისკენ მირბის!

ოჯახი გჩჩანაგდა,

თვითონ გაჩვენათ, რას პჩავს!..

ისე დაჩანაგდა,

კაცად აღარა გარგა!

მე ვტირი, იგი ლხინობს!..

როდემდე მოვითმინო?!

მიშევლეთ, მომიცილეთ

ჩემი მეუღლე ღვინოს!

ელოს ნათევამი ჩაიწერა

ლალი მარტაშილება

— რას გაჩერებულებარ?! მოდი ახლოს, უყური წონაში არ
მოგეტყეოს!

ნიკოლოზ ბულგაკოვი

უსებები დროიდან, რაც ტელევიზორი გაჩნდა, მე ვეყუ-
რებდი ტელევიზორს.

ვუყურებდი გადაცემებს: სპორტულს, ლიტერატურულს, გა-
სართობს, სოფლის მეურნეობის მეშაგთაფის, ლექციებს,
ამინდს...

(იმის მიხედვით, თუ რას უწევნებდნენ).

თითქმის ყოველდღე ვუყურებდი ტელევიზორს.

ტელევიზორი კი მე მიყურებდა.

უსხვარი დროიდან, რაც იგი გაჩნდა, მე მიყურებდა.

მიყურებდა ორშაბათს, სამშაბათს, თოხშაბათს და ასე შემ-
დებ...

(იმის მიხედვით, თუ კვირის რომელი დღე იყო).

თითქმის ყოველდღე მიყურებდა ტელევიზორი.

ძალიან, ძალიან საინტერესო საყურებელი ვიყავი მისთვის...

თარგმნა დალილა გედინიძე

ტელევიზორი

ნახ. ჯ. ლომიძე

— რა კარგად გაციი ტანზე და ფეხზე! სად იყიდე?

— ხელზე!

გურაში ვერავის ივოვი

იცი, რომ ვერაცერს იპოვი
და მაიც ჭიუტად აბიჭებ...
და ქარენის კვამლისგან მიბლოილს
ამრეჭით შეჟურებ აფიშებს.

აյ ადარც საფულეს ჸყარგავენ,
ხალი, „გათაღლითდა!..“ რას იჭამ?...
შეხვდები მარტოლენ ნარგავებს —
დახრილ-გადახრილთა აზიზად...

და ჰალსტუხიანი გიბონი
მონახავ შენნაირ ძმაბიჭებს.
იცით, რომ ვერაცერს იპოვით
და მაიც ჭიუტად აბიჭებთ!

ამ გლეხმა, რომელმაც, გულშავო,
აგხედა, დაგხედა, გამხევდა,
იციერა, რომ, ალბათ, მუშაობ
არხებთან, ჩარხებთან, ქარხებთან!..

ჩეროებს შერჩებით, თუ მზეა,
ბაასი გაჟივება ნაფაზებს —
დუმილით დალეულ ლულზე ან
ახალი ყაიდის სლაბაზე.

უენცა და უოველი მათგანი
ჭიქაზე მძიმე ტვირთხ არ წევან.
მომძახის ნაბიგი მე თქვენი:
„დაწერე, სულ ჩვენზე დაწერე!“

უენ ხარ ბურთული საპონის,
შეხვდები წვეტან საცეცებს!
ქუჩაში რა არის საპოვნი?!
რას ეძებ?! რას ეძებ?! რას ეძებ?!”

ჯვეალ ინჯია

თანასწორეულების

მეუღლემ წიგნი გაშალა,
ლომაზი, წითელყდინი
და წამაკითხა ორ-სამეცერ:
„თან ასწორ უფლებინი!“
ენა ჩავყლაპე! იმ დღედან
გაეხდით თანაბარხმინი.
თანაბარას საჭმელიანი,
თანაბარას საშმელიანი,
თანაბარას საკონცერტო 70×108!/s
თანაბარას საკონცერტო 24/11-77 ვ., ქადალი ბრაზილია
„კუნტ-ფილიპ მორისინი“. ნიკოლოზ იოსებიძე

მინიაზები

— პატივცემულო პორფილო! კერძა-

ვე საბოლოო სიტუაცით არ გმოდიხარ?
— ეს, მეშინია, ჩემთვის მართლა სა-

— რად მარტს სად ხდები?
— რესტორანში!
— სულ იქ არა ხარ?! გევბ, რაიმე სი-
ახლე შეგეტანა პირად ცხოვრებაში!..
მზია მეგალიზმილი

პირისი

— შარვალს გამიუთოვებ, მანქანას
გამირცხავ, ჩემშებს გამიწმენდ, მე კი
ცოტას წავუძინებ, ამაღამ თამადად
გარ დაპატიჟებული!

— ო, ღმერთო ჩემო! რა იქნებო-
და, მეც რომ ქალად დაგრადებული-
ყავი?!

თამაზ ჰეივილი

სასახლაციონ კოლეგია: მ. ბოლოვანა (მრ. რეზ. მთავარი) ქ. კაციავილი, ქ. ლოლუა, ვ. ლომაძე, ქ. სატირია და იუსტის „ჭურალი“, ქ. ტელევიზორი, რესისტაციელის პრისტავებითი № 42, საქართველოს კაცების სამართლის გადალი ბრაზილია 25/11-77 ვ., ხილის გადაბაზობის სტაბა, სასახლაციონ თაბანი 1.7 სასახლაციონ თაბანი ას ვალი გამოვიდებოდა სტაბა, სასახლაციონ თაბანი № 42, სატრიკო-იუმორისტული ჟუ-
რნალი, ქ. ბულვარი, ქ. გრიშავაძე, ქ. ლეიტენანტი შევრევული მასალები ავტორული არ უგუნდები.

ნახატი თემების ატარებ-
ბა: ა. ალექსანდრე გა-
ბარები, ბ. ბართავა, ც. ცა-
ხები, გ. ლომიძე, დ. ლე-
ვანია, ე. ლეიტენანტი შე-
ვრევული, ფ. ფრანგი-
ლიანი, გ. უსებული გუ-
რული, ა. ფრანგი-ლიანი.

ტელეუფრაგი: 99-76-69, 98-19-42, 98-10-78, 98-49-82. ჩელაჭიაში შემოსული მასალები ავტორული არ უგუნდები.

რევაზ ოსეულიშვილი

კიოლეტამ იმ დილით

ჩემგან უთო ითხოვა:

ჩართო, გაახურა და...

ომები დაიუთოვა!

ნახ. გ. გარიბე ლომიძე
გურაში ვერავის ივოვი
გურაში ვერავის ივოვი

7-1972

77-136

ЧУРБАЧКА ЧУРБАЧКА

БЛГИСБЕ
БОБДОРГОД

